

18. marca 1931.

Slovensko pevsko društvo »Maribor«
v Mariboru.

P. Hugolin Sattner

skladatelj prvega slovenskega oratorija

»VNEBOVZETJE«

ki ga izvaja

pevsko društvo »Maribor« za skladateljevo 80 letnico
v letu 1931.

»VNEBOVZETJE«

ORATORIJ ZA SOLI, ZBOR IN ORKESTER

IZVAJA

SLOV. PEVSKO DRUŠTVO »MARIBOR«

- 10. marca 1931 v Mariboru (dijaški koncert),
- 11. marca 1931 v Mariboru (proslava),
- 18. marca 1931 v Ljubljani,
- 19. marca 1931 v Celju,
- 12. aprila 1931 v Dravogradu.

Janez Ev. Gašparič,
regens chori mariborske stolnice,
pevovodja »Maribora« od njegove ustanovitve.

Pavla Lovšetova,

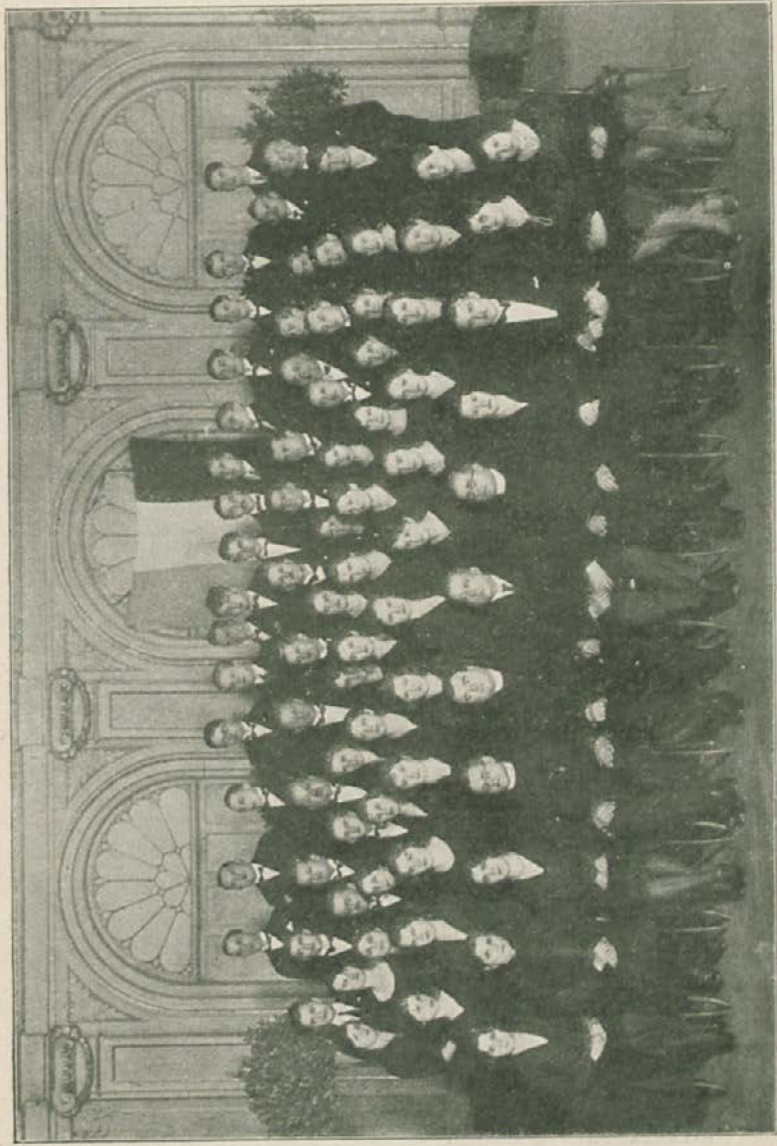
koncertna solistka v Ljubljani, ki je pela
sopransolo tudi pri prvih izvajanjih
oratorija v Ljubljani.

Avgust Živko,
koncertni solist v Mariboru.

Fran Neralić,
koncertni solist v Mariboru.

Mešan zbor Slovenskega pevskega društva »Maribor« 1931.

P. Hugolin Sattner — 80 letnik.

Dolga vrsta let dela.

Dolga vrsta let uspehov.

Dolga vrsta let veselja.

Za vse delo priznanje.

Za vse uspehe čestitke.

Za vse veselje hvaležnost.

P. Hugolin je bil rojen 29. novembra 1851 v Kandiji pri Novem mestu, kjer je bil njegov oče poštar. V rani mladosti je vzljubil glasbo: kot ljudskošolski učenec je že pel na koru, kot gimnazijec je dobil prvi pouk na klavirju, kot bogoslovec-frančiškan je postajal mojster na orgljah v Gorici in Ljubljani, kot katehet v Novem mestu je bil tudi glasbeni učitelj na gimnaziji.

Z letom 1890., ko je prišel v Ljubljano, se začne doba njegovega umetniškega ustvarjanja. Dasi je celo četrstoletje upravljal frančiškansko župnijo, se je z vztrajno vneto tudi glasbeno izpopolnjeval ter svojemu narodu do danes daroval nešteto biserov iz svoje bogate umetniške zakladnice.

»Vnebovzetje« je p. Hugolin začel skladati leta 1910. na podlagi besedila, ki mu ga je priredil dr. Mihael Opeka. Leta 1911. je delo dokončal. Izvajanje prvega slovenskega oratorija na treh koncertih Glasbene Matice, ki so se vršili marca 1912 v Ljubljani, je bilo kakor narodno slavlje.

P. Hugolin pa s svojim delom še ni bil zadovoljen. Kmalu po prvem izvajanju se je lotil obširnega predelavanja. Sad tega dela je oratorij v novi obliki in drugi, izvorni inštrumentaciji. Sattner sam je vodil izvajanje predelanega »Vnebovzetja« 20. in 21. novembra 1921 v frančiškanski cerkvi v Ljubljani.

P. Hugolin živi glasbi. Ona ga je po dobrotljivosti božji ohranila živahnega in čilega do 80. leta. Naj ga živi in naj nam ga ohranja tudi v bodoče!

Vnebovzetje.

I.

Marijina smrt.

Ženin: Vstani, moja prijateljica, lepa moja in pridi!
Moja golobica, pokaži svoje mi obličje;
naj zveni tvoj glas v mojih ušesih,
ker tvoj glas je sladak in tvoje obličje zalo.

Marija: Kakor jelen po studencu hrepeni,
duša moja k Bogu mojemu drhti:
Oh, odpadite zemlje okovi,
da v ljubezni se vtopim njegov!

Ženin: Vstani, moja prijateljica, lepa moja in pridi!
Moja golobica, pokaži svoje mi obličje!

Zbornebeščanov: Vstani, hiti! moja golobica,
ti prijateljica moja, pridi!
Krasna si, vsa rožna tvoja lica —
kakor zarja v večnih dvorih vzidi!

Zbor angelov: Zima je proč,
cvetje dehti,
grlice glas
v gajih zveni —
vstani in pridi,
prelepa hči!

Marija: Preljubi je moj in njegova sem jaz,
o, naj mi odkrije svoj večni obraz!
Kot pečat me deni na svoje srce —
močnejše kot smrt so ljubezni želje...
Obsujte me vso s cveticami,
obdajte me z žlahtnimi jabolki —
v ljubezni mi duša medli!

Zbor zemljanov: Nikar od nas, Devica,
o, vrni se nam, vrni!
Še enkrat, Tolažnica,
pogled svoj v nas obrni!

Glej revne, zapuščene
nas Evine otroke!

Ko se od nas je ločil
Tvoj božji Sin trpeči,
nas Tvoji je izročil
ljubezni tolažeči . . .

Nikar od nas, Devica,
o, vrni se nam, vrni!
Še enkrat, Tolažnica,
pogled svoj v nas obrni!

Zbornebeščanov: Pridi z Libana,
ženinu zvesta,
da boš venčana,
pridi, nevesta!

II.

Marijino vnebovzetje.

Zgodba: Tedaj so prišli apostoli, raztreseni po vesoljnem svetu, po božjem navdihu vsi v Jeruzalem. In so pokopali Devico Marijo med petjem svetih angelov. In tretji dan so šli zopet k grobu in niso našli trupla v njem. In so se močno čudili.

Prerok: Gospod Bog je rekel kači: Sovraštvo bom naredil med tabo in med ženo, med tvojim in njenim zarodom; ona ti bo glavo strla in ti boš njeno peto zalezovala.

Zbor: O smrt, o smrt,
tvoj strah je strt —
o pekel, kje je tvoja zmaga!

Angel: Kdo je ta, ki kakor zarja
vstaja svetla do neba,
kakor luna iz viharja,
kakor solnce — kdo je ta?

Kdo je ta? — Ave, Marija,
polna božje milosti!
Vsa nebeška domačija
Tvoje zmage dan slavi!

Zbor angelov: Ave Marijal Rajska Devica,
ti čudovita nebeška Gospa!
Milost Gospodova, nate razlita,
je kot brezkončna globina morja.

Ave Marijal Zgodnja Danica,
v greha temo te Gospod je prižgal.
Vedno je s tabo Sveti, Mogočni,
ki te je v Mater prečudno izbral.

Ave Marija! Lepa Kraljica:
naj te ovenča nebeška pomlad!
Ti blagoslovljena vsa med ženami,
ti si rodila življenja nam Sad.

Angelski dvospev: Zdrava! Ti posoda čudežna in nestrohnela,
ti posoda večne Besede!
Zdrava! Ti neskajeni studenec, ki je iz
njega poteklo vrelo življenja — Kristus!
Zdrava! Ti vrt zaprti, čigar vonjava je kakor
plodnenjive, ki jih je oblagodaril Gospod!
Zdrava! Ti brezmadežna,
božja čista lilija,
Mati našega Boga!

Zbor angelov: Zdrava! Žena, ki si kači glavo strla!
Zdrava! Judit, ki si Holoferna premagala!
Zdrava! Ester, ki si rešila ljudstvo svoje!
Zdrava! Ti brezmadežna,
božja čista lilija,
Mati našega Boga! Ave!

Zbornebeščanov: Pridi z Libana,
ženinu zvesta,
da boš venčana,
pridi, nevesta!

III.

Marijino kronanje.

Prerok: In se je prikazalo veliko znamenje na nebu:
Žena, odeta s solncem in luna pod njenimi
nogami in okrog njene glave venec dva-
najsterih zvezd.

Zbor: Aleluja! Zavriskajte, zbori,
aleluja — na Sionski gori!
Kralju večnih vekov se glasite,
kronano Devico proslavite!

Marija: Moja duša Stvarnika veliča
in moj duh se v Bogu veseli,
ker se je ozrl na svojo deklo
in velike storil mi reči —

Zbor: Aleluja! Sveti! Sveti! Sveti!
Sin in Duh, od vekov pri Očetil —

Marija: — Glej, od vzhoda zemlje do zahoda
blaženo zdaj moje bo ime,
od naroda zemlje do naroda
vsi jeziki srečno me slave . . .

Zbor: Aleluja! Zdrava! počeščena,
v zarjo božjo vsa odeta Žena!
Hram miru in sprave, hiša zlata,
božja Mati in nebeška vrata!

Marija: — Večno je usmiljenje Gospoda,
vsem je on obljubam svojim zvest:
z močno roko je povzdignil nizke
in ošabne vrgel s prvih mest . . .
Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Prerok: Povikšana je sveta božja Porodnica nad
kore angelov v nebeškem kraljestvu. Ve-
selimo se vsi v Gospodu!

Zbor zemljanov: Češčena Kraljica, usmiljena Mati,
Ti naše življenje in up in sladkost!
Glej, k tebi zdihujemo Eve otroci,
ko žalost nas bega, napaja grenkost.
Pokaži nam svoje premile oči,
usmili se, Mati, nas Ti!

V bridkosti spočeti, v solzah smo rojeni,
trpljenja vihari nad nami oblast,
in s' pota do večnega, srečnega doma
skušnjava nas vabi in greha nečast . . .
O Mati, ozri se na naše gorje,
odkleni nam svoje srce!

Ti Solnce rodila si večne pravice,
o daj, da posije na temni naš pot —
Ti strla si glavo peklenškemu zmaju:
obvaruj življenja pogubnih nas zmot.
In k sebi trpine, privedi nas kdaj
v nebeški preblaženi raj!

Amen.

Slovensko pevsko društvo »Maribor«.

Razkropljeni so bili in nikjer niso sodelovali pevci in pevke, pa jih je zbral »Maribor«, da bi s svojim delom služili oni omiki, ki ji je bil oče največji Mariborčan, škof Anton Martin Slomšek.

Leta 1925. dne 12. oktobra je bil ustanovni občni zbor »Maribora«. Od tedaj dalje mu predseduje sedanji mestni načelnik dr. Alojz Juvan. Od početka je njegov pevovodja Janez Ev. Gašparič. In lepo število jih je, ki so od začetka stalni delavci v društvu, odboru in zboru.

Prvi samostojni korak je napravil »Maribor« dne 7. marca 1928, ko je izvajal Haydnovo »Stvarjenje«. Dva koncerta v Mariboru sta bila polno obiskana. Dne 11. aprila 1928 je »Maribor« podal »Stvarjenje« v Celju. Kritika je z odobrenjem priznala veliko delo »Maribora« in izrazila upanje, da bo društvo to delo vztrajno nadaljevalo.

»Maribor« je to pričakovanje skušal izpolniti. Še isto leto dne 21. novembra 1928 je priredil spominsko slovesnost na padle v svetovni vojni in je ob tej priliki izvajal Mozartov »Requiem«, ki ga je ponavljal dne 25. novembra 1928 tudi v Celju.

V maju leta 1929 je priredil pevski koncert v Mariboru in Ptuj. Dne 2. aprila 1930 je izvajal Sattnerjevo: »Soči« in Dvoržakovo: »Stabat Mater«.

Poleg teh velikih koncertov, ki so se vršili s sodelovanjem odličnih slovenskih solistov in velikega orkestra, je »Maribor« imel več manjših lastnih prireditev, je sodeloval pri drugih društvih in je tako ostal vsa leta v živahnem in vztrajnem delu.

Iz globokega spoštovanja do mojstra slovenske glasbe p. H. Sattnerja in iz ljubezni do lepe domače pesmi, ki gotovo najbolj čisto zveni iz njegovega oratorija »Vnebovzetje«, prireja »Maribor« koncerte v letu 1931, na katerih izvaja v proslavo skladateljeve 80 letnice ta prvi slovenski oratorij.

Po končanem petletnem delu se bo »Maribor« tudi v bodoče zavedal svojega kulturnega poslanstva na severu naše domovine, v lepem Mariboru.

Skladbe P. Hugolina Sattnerja.

I.

Cerkvene skladbe.

Op. 1. Cerkvene pesmi, 1879, prvi poskus	Op. 18. Miklošič-Sattner, Slovenska maša, 1921
" 2. Evharistične pesmi, 1881	" 19. Belar-Sattner, Slovenska maša, 1922
" 3. Božične, 1891	" 20. Planike I., 1923
" 4. Slava Bogu, mašne, 1893	" 21. Teoforične himne, 1924
" 5. Slava Bogu, Marijine, 1894	" 22. Božične, 1924
" 6. Slava Jezusu, 1903	" 23. Planike II., 1926
" 7. Šmarnice, 1904	" 24. Tretjeredne pesmi, 1927
" 8. Postne pesmi, 1905	" 25. Svetonočna pesem, Pevce 1927
" 9. Mašne pesmi, 1906	" 26. Slavospevi na čast Presv. Srcu Jezus., 1928
" 10. Božične, pomnoženi natis, 1908	" 27. Kraljica miru, 1928, orkestr.
" 11. Marijine, 1906	" 28. Vstal je Gospod, 1929, orkestr.
" 12. Mašne, pomnoženi natis, 1908	" 29. Ognjišče ljubezni, Srca Jezusovega pesmi, 1929
" 13. Štiri božične, Glasbenik 1910	" 30. Evharistični jetnik, Zagrebška Cecilija, orkestr.
" 14. Sedem mašnih, Glasbenik 1918	" 31. Odpevi k litanijam, 1930
" 15. Dve božični, 1920	" 32. Kvišku Srca, Slovenska maša, 1930
" 16. Svetniške pesmi, trije zvezki, 1920-23	" 33. Postcommunio, za orgle, Cecilija v Bergamo (Italija) 1930
" 17. Dvanajst napevov za Lavretanske litanije, 1921	

II.

Svetne skladbe.

Op. 34. Klavirske skladbe: Kje so moje rožice, 1892	Op. 37. Mešani zbori: Vrbici, Naša pesem, Gl. Matica, 1888
" 35. Samospevi: Zaostali ptič, Naša zvezda, Ribička, Peča	" 38. Štirje koncertni mešani zbori, 1908, Gl. Matica
" 36. Moški zbori, 1894, Gl. Matica	" 39. Ruškine sanje, 1921, Sašek kodrolašček, 1922 K polnočnici, 1924

Simfonične skladbe.

- Op. 40. Jefejeva prisega, 1911
- „ 41. Assumptio, oratorij, 1912
- „ 42. Olijka, velika kantata, 1914
- „ 43. Soči, simfonična pesnitev, 1916
- „ 44. V pepelnični noči, simfonična pesnitev, 1921
- Op. 45. Ob nevihti, simfonična pesnitev, 1926
- „ 46. Tajda, romantična opera, 1927
-
- Op. 47. V kripti sv. Cecilije, kantata za soli, zbor in orkester, 1931

